

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 9. Non respondit. Deus nobis non respondet: vel quia illi non respondemus, vel quia dißimulat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

§. 9. Non respondit. Deus nobis non respondet: vel quia illi non responderemus, vel quia dissimulat.

VT autem Christus audiuit huius mulieris querelas & lamentabile miserere, terga illi vertit, abie, nec verbum respondet. Non respondit ei verbum. O verbum maiotis admirationis quam possit omne verbum ponderare. Quid hoc noui Domine? Quis tuam peruertit conditionem? Dum vates Isaias mundo fausta omnia, & felicia ob Christi aduentum apprecatur, eum describis adeo promptum, & ad misericordie opera paratum, ei qui ea flagitaret, vt fidem nobis faciat, fore coniungenda; & petere, & impetrare. Misericors miseretur tui, a1 vocem clamoris tui, statim ut audierit, respondit tibi.

Hom. 7. iun Petpende, (monet te D. Basil.) quod in S. Scriptura, si eam attentam mente perlegeris, inuenies Dei misericordiam, nostrae comitem orationi; quia inter inopis orationem, & Dei concessionem, nullum interest medium: Benedictus Deus, qui non emouit orationem meam, & misericordiam suam a me. Confociantur oratio mea, & Dei misericordia, confocderamur, ego rogam, & Deus mihi succurrans, ego inops & Deus auxiliator. Hoc quoque Dauid canit, Domine Deus meus, clamauit ad te & sanasti me. Ratione huius notat D. Bern. alia quoque verba Regis Dauid, Cum inuocarem, exaudiuit me Deus iustitia mea. Adhuc verba ori meo inhaerebant necdum perfecte pronuntiata. Deum meum inuocabatur, & ecce exaudiuit me. Memor illo (ait D. Basil) promissi huius vatis Isaiæ: Adhuc te loquere, dicit, Ecce adsum: id est, nondum vocare desisti, & finem invocationis aures Dei susceperunt. Comprehende animo, & monet D. Greg. Nazianz. verba illa Prophete Ezechielis. Si conuersus ad Dominum ingemueris, tunc saluus eris. Ita legit ipse: notans illud Tunc: quod nostra vulgata lectio habet: In quacumque hora. Tunc, quando clamaueris, quando ingemueris? Vultus quemadmodum salus cum gemitu conuenit. Nihil inter petitionem, & rei petita oblationem intercecut.

Opinor ad me notiam velle euocar: historiam Regis Ezechiae, quo flente & postulante a Deo misericordiam, ad primam eius lachrymam ac singulum, accurrens misericors Deus per Isaiam Prophetam, dum non tantum ora in nem non adoluerat, sed nec mediam eius partem, &

vix eam inchoarat, vix primum gemitum ediderat. Arguementum: Si Deus in lege veteri orationes suorum tam festinus exaudierit, quanto iustius erat, vt exaudiret, quando homini per Incarnationis mysterium magis propinquabat? Aget hoc (asserit Propheta) tam pronus, vt ad vocem clamoris tui, statim cum audierit respondit tibi. Quid igitur modo tales voces audiens; Non respondit ei verbum? O Domine, (querit Orige.) Quomodo fieri hoc potest? De te teus testatur Apostolus: Scisium negare non potest, Quis tui verbum, In principio erat verbum. Si sis verbum, & verbum tuam negas, te ipsum videris negare. Domine a quo tempore, hoc silentium, hæc verborum paucitas, hæc austeritas quod te pigeat vel vnicum dare verbum? quæ fiducia te rem magni momenti daturum, si vel negas verbum? An non Domine, te decet meminisse præcepti, quod olim diuini inuixit: Eladmo synam pauperis ne defraudes & oculus tuos non auertas a paupere. Et inferius. Non prestabis datum angustiantis, rogationem contribulati, & ne auortas faciem tuam ad egero. Et adhuc inferius. Declina pauperi sine tristitia aures tuas &c. & responde illi pacifice in mansuetudine. Omnia hæc, quæ tu Domine aliis præcepisti, tibi videntur deficere.

Multas congerunt SS. Patres huius silentii rationes, asserentes quod non sine ratione Christus siluerit. D. Chrysof. vnam signat, quam leuiter considerabimus licet enim ex suo Deus, ea quæ illum hora inuocamus, responderet, nos ipsi tamen sepius in causa sumus, quod ipse nobis non respondeat, surdum agat, se contineat, Deus quippe speculum est, & talem eum tibi reperies, quæ illi tu fueris. Millies ille te accedit, te vocat, clamat, tu vero taces. Quoties ad cordis tui pulsauit ostium, rogamus, & instando, vt illi aperires, locum cederes, amicum dimitteres, quæ per vsuram lucratos es restitueres, mala vite tue mores componeres, peccata confitereris, mortis tue hoc ignarus, & non respondes ei verbum? Quoties accedit Deus in paupere vulnerato, vidua paupere, pupillo nudo, & tibi vociferatur quisquid pauperi fueris elargius, te hoc Christo largiri: in eius enim nomine postulant elemosynam, scilicet nec audis, faciem, imo & terga pauperi ve tis inhumanus? Ob hoc nec te Deus audit rogamtem, quando calamitate pressus eum quæris adiutorem: adhuc quippe iam dudum fueras inuitatus. Vocauit & reuulsit, extendi manus meas, & non fuit qui adspiceret, ego quoque in interitum vestro radebo, tunc

Isai. 30. 19.
Psal. 65. 20.
Is. 29. 3.
Serm. 9. 17.
Cant.
Ps. 4. 6.
D. Basil.
Hom. 8.
Quod
Deus non
est auctor
malorum.
Tom. 1.
Isa. 58. 9.
D. Grec.
Nazian.
Crat. 17.
Ezech. 58.
26.

Timota
Isa. 5. 14.
Ecl. 4. 4.
Hom. 28.
ad pop.
1.
Cur Chri
stus vt
mulieri,
ita nobis
sape non
respon
deat.
Pro. 1. 1.

inuocabunt me, & non exaudi im. Licet hoc ita sit, non credo, hoc locum hic habere, quandoquidem hæc mulier tam prompta fuerit Dei voci obediendo, ut quo tempore Christus fuerit egressus, illa quoque fuerit egressa ut diximus.

26
D. Bern.
Ser. 7.6.
Cant.
Ser. 7.4.10
Cant.
Cant. 5.2.

Veneror rationem D. Bern. Scilicet, quod Deus sæpenumero sileat, nec respondeat non quod nobis ita scatur, sed quia dissimulat. *Dissimulatio est sponsi, non indignatio* Perpendit idem D. Bern. Hæc sponsæ verba. *Reuertere dilecte mi; Ut quid Domine recedis, & sponsam deseris, cum dicas omnes tuas in eo esse delicias, quod cum illa sis eum te ipsa vocet, dicatque Reuertere. Non vocat, sed reuocat; nam reuocatiois verbum est, Reuertere. & fortasse, ideo subtraxit se, quo auidius reuocaretur, tenetur fortius. Nam & aliquando simulabat, & longius ire, non quia hoc volebat, sed volebat mittere, manus nobiscum Domine, quoniam aduerseratis. Et rursus alia vice super mare ambulans, cum Apostoli nauigarent, & laborarent in remigando, quasi volens præterire eos, nec tunc quidem istud volebat, sed magis probare fidem, & elucere præcem. Denique sicut ait Euangelista, turbati sunt, & clamauerunt perantes, Phantasma esse. Ita cum animabus simulat Christus sicut cum Chananaea, quam repellit, ut auidius id, quod querit, deprecetur.*

Alludit D. Bern. ad illa verba, quæ Dominus in simili occasione cuidam dixit animæ, quæ amneselo qua videbatur tractare asperitate, & infra declarabimus. *Indignatio non est mihi.* Et distinctus, ad hæc D. August. Hoc Christi cum Chananaei silentium perpendens sic ait: *Clamauerunt in remigando, quasi volens præterire eos, nec tunc quidem istud volebat, sed magis probare fidem, & elucere præcem.* Denique sicut ait Euangelista, turbati sunt, & clamauerunt perantes, Phantasma esse. Ita cum animabus simulat Christus sicut cum Chananaea, quam repellit, ut auidius id, quod querit, deprecetur.

27
D. Ang.
Ser. 7.4.10
Cant.

Ad hæc D. August. Hoc Christi cum Chananaei silentium perpendens sic ait: *Clamauerunt in remigando, quasi volens præterire eos, nec tunc quidem istud volebat, sed magis probare fidem, & elucere præcem.* Denique sicut ait Euangelista, turbati sunt, & clamauerunt perantes, Phantasma esse. Ita cum animabus simulat Christus sicut cum Chananaea, quam repellit, ut auidius id, quod querit, deprecetur.

D. Chrys.
Ser. 7.4.10
Cant.

Ad hæc D. August. Hoc Christi cum Chananaei silentium perpendens sic ait: *Clamauerunt in remigando, quasi volens præterire eos, nec tunc quidem istud volebat, sed magis probare fidem, & elucere præcem.* Denique sicut ait Euangelista, turbati sunt, & clamauerunt perantes, Phantasma esse. Ita cum animabus simulat Christus sicut cum Chananaea, quam repellit, ut auidius id, quod querit, deprecetur.

detineant, quos desides vident dedita opera morantur aliquid daturi.

Illucet Natiuitas Domini, tempus strenuarum quas ab Episcopo, vel Protege postulant chorauli Ecclesie, ad eius ostium cantantes, interim immotus residet Episcopus. Reuer. Domine, An rogantes non vides, non audis? & eorum non festinus te inclinas prætensionem: Eo quod musica delectet, & si eis statim respondero, ac bene muneratos dimisero, discedent ilico, & terga vertent. *Dissimulatio est, non indignatio.* Hoc quoque agit Deus. Nulla etenim suauior ac auribus tuis gratior musica, quam Dei auribus oratio tribulati, Rem narrat Propbeta Daniel omnino singularem. Toto corde preces suas effudit Propbeta coram Deo, remedium postulans populo afflicto, captiuo, desolato, ad multos dies hanc protraxit orationem, ieiuniis rigidis, cilicio sacroque indutus, cinere adspersus, lacrimis & singultibus indulgens amarissimis. In ieiuniis, sacco & cinere. Tandem in oratione perseverante Propbeta, circa dierum multorum finem, apparet ei Gabriel Angelus, qui Propbeta Amice charissime: *Ab exordio precum tuarum egressus est sermo.*

Dan. 9.18

Ad primum orationistuz verbum hic in terra, egressus est decretum Dei in cælo in tui fauorem, & modo mittit me, ut hoc tibi ex eius ore significem. Si ita statim a principio Propbeta votis annuit Deus, cur cum tot diebus detinuit perorantem in ieiuniis, sacco & cinere, nec ei statim, ab exordio voluit respondere? Eo quod summopere illa Deus delectaretur oratione, & ob recreationem, quam ex vatis clamoribus singultibus, lacrimis, (sicut de matre diximus) hauriebat: licet enim quam primum punitio requirit vbera, mater illi dare statuit, nihilominus continet se, audire dissimulat, interim delectatur, recreatur, audiens lacrimas, videns gestus motusque pusionis, qualiter exciter dormientem, impellat hesitantem, acclamet surdescenti, suæ querat subsidium necessitati.

§. 10. Est pauperum oratio aroma Deo suauiter fragrans, quam ut melius audiat, precipitur in celo silentium.

Admirandis, & consideratione dignissimis scilicet Sacramentis visio illa D. Ioa. Euangelistæ Raptus in cælum vidit subito altissimū imperatū silentiū. *Factum est silentium in celo.* Ad quid quæso, *Silentium in celo?* Sæpius lego repetitū in S. S. cœlites illos continuas Deo persolvere laudes, & gratiarū actiones, illos notabat David, dū de Esul. 8. 3. 3.

Apo. 8. 1

D. d. d. cau.